

mende. Der vil for Forældre være mindre Opfordring end hidtil til at sætte Børn, om hvem de tænker sig, at de med Tiden skal søge en videregaaende Undervisning, i særlige, private Børneskoler. Baade vil dette, efterhaanden som den ny Ordning naar frem til Folks Bevidsthed, tilføre Folkeskolen en Del Børn, der under de nuværende Forhold ikke vilde søge den, og det vil gøre adskillige Forældre, som nu ikke tænker meget paa Folkeskolen, interesserede i, at den udvikles saa godt som muligt. Derimod har der inden for Udvalget været udtalt nogen Frygt for, at *den øverste Afdeling* af den egentlige Folkeskole skulde udsættes for Fare derved, at en Del Børn, som søger videregaaende Undervisning, ved 11—12 Aars Trinnet gaar bort fra den til andre Skoler, og det Ønske har været fremsat, at Folkeskolen ved at højne sin egen Undervisning maatte kunne holde saadanne Børn fast noget længere, om muligt indtil Konfirmationsalderen. *Flertallet* skal derom udtale, at medens det kan slutte sig til Ønsket om, at Folkeskolen maa kunne højne sin Undervisning og derved gøre det muligt ogsaa for de Børn, der stræber efter videregaaende Undervisning, at blive i den ud over 11 Aars Alderen, deler det ikke Frygten for, at Folkeskolens øverste Afdeling skulde blive trykket ned, selv om enkelte Børn forlader den. Dels vil det rimeligvis blive meget faa Børn i Forhold til hele Tallet, dels vil det ingenlunde altid blive netop de flinkeste, endmindre da *alle* de flinkeste, som gaar bort. Det vil baade hos Børnene og hos Forældrene være et naturligt Ønske, saa vidt muligt at fortsætte i samme Skole, naar det kan ske, uden at Barnet „sættes tilbage“ derved. Man tror derfor, at ogsaa Folkeskolens øverste Afdeling under den ny Ordning snarest har større Udsigter, end den i Øjeblikket har, til at beholde adskillige Børn, som nu aldeles ikke vilde søge den. Men selvfølgelig vokser disse Udsigter for Folkeskolen (den kommunale Skole) i samme Grad, som den selv udvikler sig til at optage nogle af de Undervisningsemner, Mellemskolen har forud for

den. Medens Flertallet altsaa holder det for rigtigt med Hensyn til *Statens* Almenskoler at blive staaende ved Lovforslagets §§ 1 og 2, indrømmes det, at der for *kommunale* og muligvis ogsaa for *private* Mellemskoler bør være Mulighed for nogen Bevægelsesfrihed — under Ministerens Kontrol — men man finder, at denne Mulighed er aabnet gennem § 18.

Hvad dernæst selve „den højere Almenskole“ angaar, regner Udvalget det for et meget stort Fremskridt, at Forslaget gør Forskel paa Skolen for de Aar, da Eleverne endnu væsentligst er *Børn*, og for de Aar, da de modnes til *voksne*. Det er en vigtig Ting, at *Mellemskolen* faar sin Afslutning paa et saa tidligt Trin, at dens Karakter som *Børneskole* træder tydeligt frem. Dens Fagkreds omfatter, foruden Engelsk og Tysk, væsentlig de samme Fag, som Folkeskolen kan optage, men den vil efter Forholdenes Natur kunne gøre sin Undervisning noget fyldigere og dyberegaaende. Der har i Udvalget været rejst Betænkelighed ved det store Tal af Fag. Imidlertid er det ikke let at se, hvilke Emner der burde udgaa. Den Splittedhed og Overlæsselse, som kunde tænkes at indtræde i Mellemskolen, bør Skolerne og deres Tilsyn imidlertid fra første Færd være sig for. Det bedste Middel derimod vil være en Undervisningsplan, der stræber at samle beslægtede Fag til Faggrupper under samme Lærer, og hyppige Samraad mellem Skolens Leder og dens Lærere, for at ikke Hensynet til det enkelte Fags Betydning — som jo altid i Faglærers Øjne er særlig stor — skal komme til at veje mere end Hensynet til Børnernes sunde Udvikling.

Udvalget billiger, at Forslaget af fremmede Sprog (foruden Øvelserne i Svensk, som naturligst hører under Modersmaalet) kun medtager *Engelsk* og *Tysk*. Fra Pigeskoler er modtaget et Andragende om, at den maa faa Lov til, at Tysk og *Fransk* bliver valgfri Fag i Mellemskolen. Et *Mindretal* stiller i den Anledning Forslag Nr. 32 om en Tilføjelse til § 18.

Det er for adskillige Medlemmers Vedkommende med nogen Beklagelse, at de